

Lovforslag om ændring af sømandsbeskatningsloven

Skatteministeren har fremsat et lovforslag (L 74), der skal sikre, at reglerne om sømandsfradrag er i overensstemmelse med EU-retten. Lovforslaget indeholder endvidere ændringer, der skal forbedre anvendelsen af den eksisterende refusionsordning for sandsugere.

Sømandsfradragsordningen

De eksisterende statsstøttegodkendelser af den samlede sømandsfradragsordning udløber den 31. december 2021. Ordningen er derfor blevet genmeldt til Kommissionen med henblik på videreførelse fra og med den 1. januar 2022.

I løbet af genmeldelsesprocessen er det blevet klart, at Kommissionen alene vil godkende ordningen på ny under forudsætning af, at der bliver foretaget en række mindre justeringer, som vil sikre, at ordningen er i overensstemmelse med EU-retten, herunder EU's retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren. Med justeringerne vil betingelserne for Kommissionens godkendelse være opfyldt, således at ordningen vil være godkendt for en 10-årig periode fra og med den 1. januar 2022 til og med den 31. december 2031.

Det foreslås for det første, at sømandsfradragsordningen skal indskrænkes, således at søfolk, der arbejder om bord på fartøjer, som sejler i regelmæssig passagersejlad mellem havne i EU- eller EØS-medlemsstater, alene vil kunne få sømandsfradrag, såfremt søfolkene er statsborgere i en EU- eller EØS-medlemsstat eller i Schweiz.

De foreslåede regler skal kun gælde nye ansættelsesforhold med søfolk, der er statsborgere i

tredjelande, der påbegyndes den 1. januar 2022 eller senere.

For det andet foreslås det, at sømandsfradragsordningen skal ændres, således at passagersejlad til havne i EØS-medlemsstater sidestilles med sådan sejlad til havne i EU-medlemsstater - og ikke tredjelande, som det er tilfældet i dag.

For det tredje foreslås det, at registreringskravet i sømandsfradragsordningen justeres, således at det - foruden registrering i en EU- eller EØS-medlemsstat - bliver et krav, at fartøjet sejler under et flag fra en EU- eller EØS-medlemsstat.

Der er i relation til kravet om statsborgerskab i en EU- eller EØS-medlemsstat i sømandsbeskatningsloven ikke lovgivet om den særlige status for statsborgere i Det Forenede Kongerige, der følger af udtrædelsesaftalen.

Det foreslås, at personer, der er statsborgere i Det Forenede Kongerige, og som er omfattet af udtrædelsesaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige, sidestilles med personer, der er statsborgere i en EU-medlemsstat, ved anvendelsen af DIS-ordningen for færger og sømandsfradragsordningen i tilfælde, hvor arbejde udføres om bord på et fartøj, der sejler i regelmæssig passagersejlad mellem havne i EU- eller EØS-medlemsstater.

Refusionsordningen for sandsugere

Søfolk, der erhverver lønindkomst ved arbejde om bord på stenfiskerfartøjer, herunder sandsugere, beskattes efter de almindelige regler, dog med adgang til sømandsfradrag. Rederier, der udøver virksomhed med sandsugning mv., vil kunne få refunderet et beløb, der udgør 35 % af søfolkens bruttoløn (arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget).

For at et sandsugerrederi er berettiget til refusion, er det blandt andet en betingelse, at der udføres søtransportaktiviteter i mindst 50 % af den tid, et sandsugningsfartøj er i drift (50-procentkravet). Hertil kommer, at der alene kan opnås refusion for sådanne søtransportaktiviteter. Refusionsgrundlaget udgør således 50-100 % af søfolkenes bruttoløn svarende til den del af driftstiden, der er anvendt til søtransport.

Det foreslås for det første, at refusionsbeløbet beregnes på baggrund af 100 % af refusionsgrundlaget (søfolkenes bruttoløn), når der udføres søtransportaktiviteter i mindst 50 % af driftstiden.

For det andet foreslås det, at kravet om sejlads uden for »begrænset fart« ikke skal gælde for sandsugningsfartøjer.

For det tredje foreslås det, at refusionsraten forøges fra 35 % til 37 %.